Dosarul nr. 2-1936/2023

HOTĂRÎRE
În numele Legii

10.01.2024 Mun.Cahul

Judecătoria Cahul sediul Central
Instanța compusă din
Președintele ședinței, judecător Leonid Turculeț
Grefier Ștefan Zgîrcibaba

Examinînd în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de Furs Oxana împotriva lui Onuță Valentina, Vulpe Valentina, Ceta Irina, Ministerul Afacerilor Interne privind încasarea prejudiciului moral,

CONSTATĂ:

Argumentele expuse în cererea de chemare în judecată:

La data de 22 noiembrie 2022, Furs Oxana a depus la Judecătoria Cahul, sediul Central cerere de chemare în judecată împotriva lui Onuță Valentina, cu privire la recuperarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, Onuță Valentina prin depunerea declarațiilor false în ședință de judecată, a influențat asupra stării ***** a copilului minor al ei, deoarece când copilul a aflat cauza aplicării amenzii mamei sale, i s-a agravat starea psihologică, faptul care a provocat recidiva. Totodată a invocat că, în legătură cu agravarea stării ***** a copilului, ea a fost nevoită să se deplaseze la municipiul Chișinău pentru efectuarea tratamentului la medic*****.

Respectiv consideră că, în temeiul art. 2023 și art. 2036 alin. (1) din Codul civil, este îndreptățită să solicite recuperarea prejudiciului moral.

La data de 05.05.2023 prin intermediul SEDP reclamanta Furs Oxana a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat recuperarea prejudiciului moral în baza art. 2036 al. 1 și 2038 Cod civil, în legătură cu faptul că Onuță Valentina convingând două angajate a școlii Vulpe Valentina și Ceta Irina a fost atrasă la răspundere contravențională neîntemeiat, fapt ce a dus la recidiva bolii copilului ei, așa cum ultimul a aflat motivul amenzii, iar cauza amenzii în opinia reclamantei sunt minciunile directorului școlii în care el a învățat, profesoara lui și șeful adjunct.

Solicită reclamanta pentru boala copilului ei de la Onuță Valentina suma de 50 000 lei. /f.d.71-72/

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 aprilie 2023, în proces în calitate de copârâți au fost atrași – Vulpe Valentina, Ceta Irina și Ministerul Afacerilor Interne. /f.d.69/

Argumentele participanților în cadrul ședinței de judecată:

În ședința de judecată *reclamanta Furs Oxana* a susținut cererea de chemare în judecată și a explicat că, are doar un copil, îl crește singură, își face grijă pentru el permanent. Menționează că la acel moment cînd a adus copilul la școală, a observat că la etajul unde învață copilul ei era multă sticlă de la geamuri din motiv că se schimbau la acel moment, atunci ea s-a apropiat de Onuță Valentina și a întrebato de această sticlă la care aceasta i-a răspuns cu agresivitate înapoi. Susține că, după acest caz Onuță Valentina a anunțat că va fi adunarea părintească pentru a

anunța că nu se vor mai face adunări părintești, după reclamanta a înțeles din ce cauză, din cauza la sticla de la geamuri, dacă ceva vor păți copii părinții să nu poată să dovedească în instanța de judecată cele întâmplate. Mai explică că din cauza aceasta a scris o cerere lui Onuță Valentina și s-a dus la ea în cabinet care la urmă ea a numit-o și a început să o împingă. După care pe numele reclamantei a fost pornit dosar precum că a încălcat ordinul intern al școlii și a sistat activitatea directoarei Onuță Valentina. Din motivul acestei cauze și din cauza că copilul reclamantei a învățat în școala aceasta, ultimul a citit Hotărîrea pe acest caz, din cauza că ea întâmplător a lăsat-o pe masă, după care copilului ei i sa început recidivul la care ultimul doi ani de zile nu a mai vorbit din cauza la acești profesori. Reclamanta menționează că a anexat la materialele cauzei care confirmă că recidivul la copilul ei sa început din cauza conflictului ei cu Onuță Valentina. Din cauza dată solicită să fie chemat în ședința de judecată care să confirme că recidivul copilului ei sa început din cauza acestor momente negative din viața ei, din cauza stresului. Din motivele expuse consideră că cererea depusă este întemeiată și solicită să fie încasată de la pârâți suma de 50 000 de lei, prejudiciu moral cauzat în urma conflictului ei cu Onuță Valentina și celelalte persoane.

Pîrîta *Onuță Valentina* citată legal despre locul, data şi ora examinării cauzei în şedinţa de judecată nu s-a prezentat şi nici nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării. /f.d. 64/

Copîrîta *Vulpe Valentina* citată legal despre locul, data şi ora examinării cauzei în ședința de judecată nu s-a prezentat şi nici nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării. /f.d. 67/

Copîrîta *Ceta Irina* citată legal despre locul, data şi ora examinării cauzei în ședința de judecată nu s-a prezentat şi nici nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării. /f.d. 66/

Reprezentantului copîrîtului *Ministerul Afacerilor Interne, Vasili Scaleţchi* citat legal despre locul, data şi ora examinării cauzei în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă la data de 30.06.2023 a depus referință. /f.d. 90-94/

În motivarea referinței a indicat că, în susținerea cerințelor înaintate reclamantul invocă, precum că în baza depozițiilor false depuse de către cetățeana Onuţă Valentina, în calitatea sa de director al şcolii „Piotr Rumeanţev”, urmare cărora în anul 2018 Furs Oxanei i-a fost aplicată sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 20 unităţi convenţionale, echivalentul sumei de 1000 lei, a fost afectată starea psihologică a fiului său.

Consideră reclamanta că, sancţiunea contravenţională care i-a fost aplicată i-ar fi provocat fiului minor un recidiv de suferinţe *****, chiar aflând despre aceasta peste 5 ani. Urmare acestor suferinţe *****, au fost nevoiţi să se adreseze după consultaţii la medicii Centrului Mamei şi Copilului şi să reiniţieze lecuirea fiului.

Adaugă că, în calitate de probe, care în opinia reclamantei ar dovedi cele invocate, au fost anexate copia Hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 22 septembrie 2020 (dosarul nr. 5-122/2019); copia Hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 aprilie 2019 (dosarul nr. 5-266/2019); copia deciziei Consiliului pentru Prevenirea şi Eliminarea Discriminării şi Asigurarea Egalității nr. 53/22 din 16.05.2022; copii din cărticica medicală şi a altor documente.

Analizând circumstanțele de fapt, raportate la prevederile normative relevante Ministerul Afacerilor Interne nu recunoaște acțiunea înaintată de reclamantul Furs Oxana, o consideră neîntemeiată şi pasibilă a fi respinsă din următoarele considerente. Reieșind din specificul acțiunii deduse judecării la caz şi în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor formulate, era indispensabil, de a verifica cerințele formulate prin prisma particularităților instituite de legile la care face referinţă reclamantul, scopul cărora este reglementarea cazurilor, modului şi condițiilor de răspundere patrimonială a autorităților şi funcționarilor pentru prejudiciul cauzat cetățeanului.

În ceea ce privește cererea reclamantei Furs Oxana de încasare a prejudiciului moral menționează că, în cazul în care acțiunea nu întrunește condițiile necesar aplicabilitate a legii, nu există temei legal de a solicita încasarea acestui prejudiciu. De altfel, pe lângă faptul, că cele invocate de către reclamantă reprezintă doar argumente declarative, ele n-au fost confirmate prin careva probe.

Cu toate că, consideră că, cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului a fost depusă fără a respecta întru totul prevederile art. 166 şi 167 din Codul de procedură civilă, prin punerea pe rol a acțiunii instanța de judecată i-a asigurat pe deplin reclamantului drepturile prevăzute în art. 20 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova care stabilește că „orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime, or dreptul reclamantului la satisfacerea drepturilor, libertăţilor şi intereselor sale legitime n-a fost nicicum îngrădit de instanţele judecătoreşti.

Cu privire la alegațiile reclamantului precum că, în calitatea sa de director ai școlii „Piotr Rumeanţev" cetăţeana Onuţă Valentina ar fi depus în anul 2018 în instanţa de judecată depoziții false, care ar fi influențat starea psihologică a fiului său minor, menționează că ele sunt expuse nemijlocit în Hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 26 aprilie 2019 (dosarul nr. 5-266/2019), care a fost anexată în copie însăşi de către Furs Oxana. Mai mult, susține că din conținutul declarațiilor dnei Onuţă Valentina, depuse în acea ședință de judecată în calitate de parte vătămată, denotă că la data de 01.10.2018 Furs Oxana a acostat-o inițial pe secretara școlii şi când directoarea a ieşit în hol şi i-a spus reclamantei să aștepte, ultima a numit-o cu cuvinte necenzurate. Ulterior Furs Oxana a intrat în biroul directorului şi a început cearta, i-a dat jos actele care se aflau pe masă, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate şi în momentul când Onuţă Valentina a vrut să se ridice de la masă, a împins-o şi a căzut jos. Din cauza stresului, şi-a pierdut cunoștința. Victima a chemat sora medicală deoarece a avut nevoie de ajutor medical, iar Furs Oxana şi în prezența surorii medicale a continuat să o numească pe directoare cu cuvinte urâte.

Important că, în cadrul şedinţei de judecată declaraţiile dnei Onuţă Valentina au fost confirmate prin mărturiile profesorilor liceului „Piotr Rumeanţev" din *****, Vulpe Valentina şi Geta Irina.

Astfel, apare întrebarea certă, cine a fost partea vătămată şi persoana care a manifestat un comportament agresiv, precum şi dacă sunt întemeiate pretențiile înaintate de către reclamantă în prezenta cerere.

În opinia reprezentantului MAI, urmează a fi respinse pretențiile reclamantului faţă de Ministerul Afacerilor Interne și subdiviziunile polițienești, or se atestă cu certitudine că, cerinţe similare privind repararea prejudiciului moral de către aceste autorități deja au fost înaintate de cet. Furs Oxana, instanţele de judecată expunându-se asupra lor. Astfel, se constată că la 18 februarie 2021, Furs Oxana a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, cerere de chemare către Inspectoratul de Politie Cahul, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne şi Florea Eleonora cu privire la repararea prejudiciului moral pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesul contravențional.

Mai indică că, în motivarea acelei cereri de chemare în judecată reclamanta Furs Oxana a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 22 septembrie 2020, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 04 544778 din 14 decembrie 2018 şi decizia privind aplicarea sancțiunii contravenționale în baza art. 354 Cod contravenţional, a fost anulată în baza art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional. Odată cu declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în privinţa sa la 14 decembrie 2018, reclamantul a solicitat

repararea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesul contravenţional în baza art. 2006 Cod civil şi art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Reiterează ca, urmare a examinării cazului, la 26 octombrie 2021 Judecătoria Cahul, sediul Central, a pronunţat hotărârea, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Furs Oxana către Inspectoratul de Poliţie Cahul, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiţiei, Ministerul Finanţelor şi Florea Eleonora privind repararea prejudiciului moral pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesul contravenţional, ca fiind neîntemeiată. Prin Decizia Curţii de Apel Cahul din 13 octombrie 2022 a fost admis apelul declarat de către apelanta Furs Oxana. A fost casată integral hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 octombrie 2021, cu pronunțarea unei noi hotărîri. A fost respinsă ca neîntemeiată acţiunea înaintată de către Furs Oxana împotriva Inspectoratului de Poliţie Cahul, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiţiei, Ministerul Finanţelor şi Florea Eleonora privind repararea prejudiciului moral pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesul contravenţional.

În același timp se atestă că, în cazul de referință, reclamantul solicită recompensă pentru presupusul prejudiciu moral cauzat copilului în temeiul art. 2023 şi 2036 din Codul civil, însă nu a elucidat prin probe corespunzătoare ce a pierdut pe plan fizic, psihic, social, material, iar toate argumentele invocate în motivarea acestui capăt al acţiunii poartă doar un caracter declarativ, formal fără a dispune de careva suport atît probatoriu cît şi juridic. Mai mult, indică că, potrivit Deciziei Curţii de Apel Cahul din 13 octombrie 2022, Furs Oxana a solicitat repararea prejudiciului moral pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesul contravențional, invocând aceleași argumente. Anume atunci, reclamantul susținea că în anul 2018, când Furs Oxanei i-a fost aplicată o sancțiune contravențională a avut loc recidiva după 5 ani pentru că „copilul înţelegea ce se întîmplă şi îşi făcea griji şi din această cauză a refuzat să meargă la școală, nici un alt stres în afară de acesta copilul nu a avut” fapt ce a agravat starea lui psihologică, alegații reiterate şi în prezenta speță.

Este de menționat şi faptul că, însuși anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 04 544778 din 14 decembrie 2018 în baza art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional şi încetarea procesului contravențional în baza art. 461 Cod contravențional, constituie de la sine o satisfacție echitabilă a reclamantei Furs Oxana în cadrul procesului contravențional. Iar careva probe, prin care ar fi demonstrat faptul suportării prejudiciului moral, ce ar duce la necesitatea încasării sumei de 50000 lei cu titlu de reparare a acestuia, nu au fost prezentate de către Furs Oxana, fapt ce demonstrează netemeinicia cerinței de reparare a prejudiciului moral înaintate Ministerului Afacerilor Interne din prezenta cauză.

Totodată indică că, în speţă, reclamantul nicicum nu a motivat prin ce se manifestă miza acestuia, precum şi justificarea cuantumului acestor pretenții, prin prezentarea documentelor confirmative în acest sens. Or, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel”.

La rândul său, obligaţia de a dovedi pricinuirea prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe şi în baza căror acțiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă. Mai mult, la aplicarea legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, instanțele judecătorești sunt în drept să ia în considerație

atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cît şi datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi:

- importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale şi a bunurilor (viaţa, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal şi familial, onoarea, demnitatea şi reputația profesională etc.);

- nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferinţelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.);

- felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezenta ei.

La fel, consideră că instanțele judecătorești, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sunt în drept şi ia în considerație şi alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii. În speță, invocările reclamantului referitor la suportarea de către copil a suferinţelor psihice și fizice le consideră declarative, lipsite de mijloace probatorii. Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei şi lipsa proceselor veridice, admisibile, pertinente și concludente privind pricinuirea suferinţelor psihice, morale sau fizice, consideră că acţiunea este neîntemeiată.

Din cele menționate, reiterează că suma solicitată de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral este neîntemeiată, exagerată, nejustificată, în condițiile în care n-au fost prezentate probe veridice, admisibile, pertinente şi concludente care să confirme faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie. În acest context, este de menționat că criteriul echității presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale şi echitabile, adică trebuie stabilite în aşa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă şi nicidecum să aibă efect compensatoriu, sau exagerat. Astfel, generalizând cele relatate, consideră că nu există temei legal de a fi încasat de la Onuţă Valentina şi din contul Ministerului Afacerilor Interne, prejudiciul moral solicitat de către reclamant.

Reieșind din cele expuse şi în temeiul art. 75, 81, 186 ale Codului procedură civilă, Ministerul Afacerilor Interne solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Or, potrivit art.102 alin. (4^1) Cod de procedură civilă participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca ne citarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei instanța de judecată consideră că acțiunea urmează a fi respinsă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 20 alin.(1) și (2) din Constituție, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

În corespundere cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod de procedură civilă orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea.

În drept, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

În ședința de judecată s-a constatat că, într-adevăr între cet. Furs Oxana și Onuță Valentina a avut loc un conflict.

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

Iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În urma examinării circumstanțelor cauzei și probele reținute s-a constatat că reclamanta motivează că, Onuță Valentina prin depunerea declarațiilor false în ședință de judecată, a influențat asupra stării ***** a copilului minor al ei, deoarece când copilul a aflat cauza aplicării amenzii mamei sale, i s-a agravat starea psihologică, faptul care a provocat recidiva. Totodată a invocat că, în legătură cu agravarea stării ***** a copilului, ea a fost nevoită să se deplaseze la municipiul Chișinău pentru efectuarea tratamentului la medic*****.

Totodată conform cererii suplimentare, reclamanta a solicitat recuperarea prejudiciului moral în baza art. 2036 al. 1 și 2038 Cod civil, în legătură cu faptul că Onuță Valentina convingând două angajate a școlii Vulpe Valentina și Ceta Irina a fost atrasă la răspundere contravențională neîntemeiat, fapt ce a dus la recidiva bolii copilului ei, așa cum ultimul a aflat motivul amenzii, iar cauza amenzii în opinia reclamantei sunt minciunile directorului școlii în care el a învățat, profesoara lui și șeful adjunct.

Conform art.1998 alin. (1), (2) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Astfel, pentru survenirea răspunderii civile delictuale, este necesară existența obligatorie a următoarelor elemente, necesare a fi întrunite în mod cumulativ, fapta ilicită, să fie săvârşită prin acțiune sau inacțiune, vinovăția persoanei care a săvârşit fapta, să existe un prejudiciu şi să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciul cauzat.

Potrivit art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii

neremunerate în folosul comunității şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Prin prejudiciu moral se înțelege totalitatea suferințelor psihice sau/și fizice, cauzate prin acțiuni sau inacțiuni, ce atentează la valorile patrimoniale ale persoanei sau la valorile nepatrimoniale ale acesteia.

Articolul 2037 alin. (1) Cod civil stipulează că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Conform alin. (2) și (3) al normei citate, caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

La caz instanța, consideră că reclamanta nu a prezentat probe referitoare la existența unui prejudiciu, legătura cauzală dintre acțiunile-inacțiunile pîrîților și acest prejudiciu, iar toate argumentele invocate în motivarea acţiunii poartă doar un caracter declarativ, formal fără a dispune de careva suport atît probatoriu cît şi juridic.

Dînd eficiență normelor citate mai sus, instanța concluzionează că obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferinţelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, iar în acest sens, instanța remarcă, că reclamanta nu a prezentat probe concludente, care ar demonstra faptul pricinuirii prejudiciului moral prin acțiunile pîrîilor, reieșind din acțiunile descrise nu se desprinde că reclamnta ar fi suportat suferințe psihice sau fizice, cauzate prin acțiuni sau inacțiuni, ce atentează la valorile nepatrimoniale ale acesteia, și că ar fi îndreptățită să solicite un prejudiciu moral.

În consecință, în urma celor elucidate și constatate, instanța de judecată consideră că cerințele și argumentele reclamantei nu au careva temei legal de a solicita recuperarea prejudiciului moral de la Onuță Valentina, Vulpe Valentina, Ceta Irina, Ministerul Afacerilor Interne deoarece nu a fost probat faptul că ar fi suferit moral în urma acțiunilor descrise la caz, considerente din care ajunge la concluzia despre necesitatea respingerii acțiunii ca fiind neîntemeiată, iar depunerea unor plîngeri în adresa organelor de ocrotire a normelor de drept este un drept constituțional al persoanei și nu oferă posibilitatea automată a solicitării unor prejudicii de ordin moral.

Cu referire la solicitarea privind încasarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată conform, instanța relevă prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Din conținutul normei pre-citate rezultă că, oricare dintre părțile unei cauze civile poate pretinde compensarea cheltuielilor de judecată doar în cazul pronunțării unei soluții judecătorești în favoarea sa. La caz, instanța de judecată consideră ca fiind neîntemeiate pretențiile părții reclamante formulate împotriva lui Onuță Valentina, Vulpe Valentina, Ceta Irina, Ministerul Afacerilor Interne subsecvent va respinge integral și solicitarea privind compensarea cheltuielilor de judecată formate din cheltuieli de asistență juridică.

În conformitate cu art. 238-243 Cod de procedură civilă instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Furs Oxana împotriva lui Onuță Valentina, Vulpe Valentina, Ceta Irina, Ministerul Afacerilor Interne privind încasarea prejudiciului moral.

Hotărârea cu drept de apel în Curtea de Apel Cahul în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului.

Președintele ședinței,
Judecător Leonid Turculeț